

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 114
van **AN MOERENHOUT**
datum: 12 december 2018

aan **HILDE CREVITS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS

Armoedebaarometer 2018 - Kansarme leerlingen

Vorige onderzoeken toonden aan dat onderwijs niet enkel ongelijkheid bestendigt, maar ook een ongelijkmaker is. Ook in de Armoedebaarometer 2018 wordt de tendens bevestigd.

Het Rekenhof moet dit in zijn rapport van 2017 ook vaststellen (p.55):

“Het (Rekenhof) concludeerde dat de kansen van kansarme leerlingen in vergelijking met die van kansrijke leerlingen in een tijdspanne van vijf jaar nauwelijks zijn verbeterd of zelfs zijn verslechterd. Vergeleken met de kansrijke leerlingen is de waarschijnlijkheid van schoolse vertraging en het niet behalen van een A-attest bij kansarme leerlingen toegenomen.”

Dit is een duidelijk signaal voor de overheid en de onderwijsinstellingen. Zij hebben de opdracht ervoor te zorgen dat iedereen mee kan.

1. Kan de minister een overzicht geven van de initiatieven die zij ondernam om kansarme leerlingen meer kansen te bieden?
2. Heeft de minister een verklaring voor de vaststellingen van de Armoedebaarometer en het Rekenhof?

Zo ja, welke maatregelen of projecten plant zij nog om deze tendens om te keren?

Zo neen, welke studies stelt zij in om op zoek te gaan naar verklaringen voor het falende beleid naar kansarme leerlingen toe?

Deze vraag werd gesteld aan de ministers Hilde Crevits (114), Liesbeth Homans (114).

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 114 van 12 december 2018

van **AN MOERENHOUT**

1. Het gelijkeonderwijskansenbeleid werd in 2002 in het leven geroepen opdat de schooluitkomsten van leerlingen zo weinig mogelijk samenhangen met hun sociaaleconomische status (SES), migratiestatus en/of thuistaal. Daar bovenop heb ik als minister werk gemaakt van een aantal grote structuurhervormingen (secundair onderwijs, leerlingenbegeleiding, duaal leren...) en andere maatregelen die mee de onderwijsongelijkheid moeten helpen tegengaan. Denk aan de semi-automatische rechtentoekenning en het terugdringen van de non-take-up wat school- en studietoelagen betreft. Ik verwijs voor een overzicht graag naar het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding en bij uitbreiding ook van het Horizontaal Integratiebeleidsplan voor deze legislatuur en hun respectieve voortgangsrapporten, die periodiek opgemaakt worden en die de Vlaamse Regering steevast aan het Vlaams Parlement overmaakt. Die transversale plannen en voortgangsrapporteringen bieden voor parlementsleden en andere geïnteresseerden tekst en uitleg over elke actie. De belangrijkste inspanningen waarop deze legislatuur ingezet wordt in de strijd tegen sociale uitsluiting en (kans)armoede staan daarin opgenomen en de publicaties geven ook een zicht op de actuele stand van zaken.
2. In het nieuwste Jaarboek Armoede https://www.uantwerpen.be/images/uantwerpen/container34686/files/Jaarboek%20Armoede%202018_WEB2_Auto.pdf) wijzen Ides Nicaise en Emilie Franck erop dat de leerlingenpopulatie al fel is veranderd qua diversiteit. Zo tekenen ze de sterkste significante toename (27,4%) in het percentage anderstaligen op bij de 10% meest kansarme scholen, naast de SES-problematiek waar ze al mee te kampen hebben. Ze zien dat de vaardigheden van de meest kansarme leerlingen in de gegeven omstandigheden niet gedaald zijn en zijn geneigd dat een goede prestatie te noemen. Het gevoerde GOK-beleid zet juist in op een betere ondersteuning van de leerlingen in functie van de SES-kenmerken. Inspanningen moeten we onverdroten voortzetten, zoveel is duidelijk.

Wat onderzoek betreft, loopt de aandacht voor onderwijskansenongelijkheid als een rode draad doorheen de opdracht van het steunpunt SONO. Het steunpunt werd door de Vlaamse Regering erkend als Steunpunt voor Beleidsrelevant Onderzoek voor de periode 2016-2020 en is een samenwerkingsverband van de UGent, de KU Leuven, de Universiteit Antwerpen, de VUB en de Artevelde Hogeschool. Zijn twee voornaamste opdrachten van zijn wetenschappelijk onderzoek uitvoeren over prioritaire vraagstukken voor beleidsvoorbereiding en -evaluatie, maar ook kennisoverdracht via rapporten en seminars. Wat strategische en concrete beleidsvragen inzake de kwaliteit, efficiëntie en rechtvaardigheid van het Vlaamse onderwijs betreft, vermeld ik vooral het onderzoeksdomein 1, waarin 'de lerende' centraal staat, met nadruk op optimale trajecten voor elke leerling in een steeds diverser wordende samenleving. Het werk zoomt in op specifieke aspecten van diversiteit en sociale ongelijkheid. Belangrijke beleidsdossiers zoals de bijsturing van het GOK-beleid (onderzoekslijn 1.3), het M-decreet (onderzoekslijn 1.4), taalbeleid (onderzoekslijn 1.3), duaal leren en omgaan met diversiteit (onderzoekslijn 1.6) komen daarbij aan bod. Maar evenzeer preventie van spijbelen en vroegtijdig schoolverlaten (1.2) en aansluiting onderwijs – arbeidsmarkt (1.7) houden de finaliteiten van het leerplichtonderwijs onder de loep. Daarnaast tekenen mijn diensten ook voor diverse evaluatieonderzoeken, zoals dat gewijd aan

pilootprojecten leerlingenvervoer, het nieuwe ondersteuningsmodel, begrijpende
taaldidactiek, de verklaring van de wiskunderesultaten...